

altså godt, at ministrene er til stede, når jeg giver dem ordet. Ministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jeg fuldstændig enig i, og jeg skal over for Folketinget beklage, at jeg ikke var nået ind i salen.

Socialdemokraterne har fremsat et beslutningsforslag, som skal give lejerne en bedre retsstilling, hvis der opstår skimmelsvampeangreb i deres boliger. Forslaget er bl.a. begrundet i, at LLO mener, at hver ottende bolig mere eller mindre er angrebet af skimmelsvamp eller af andre former for svamp, og at de gældende regler ikke sikrer mod, at lejerne ender i et langt og meget belastende forløb uden mulighed for selv at ændre på dette.

Lad mig indledningsvis slå fast, at jeg er enig i, at det er dybt ulykkeligt, når borgere udsættes for et indeklima, der er skadeligt for deres helbred, og det gælder, uanset hvem der har ansvaret for forholdene og hvilken boligform der er tale om. Derfor har jeg svært ved at se logikken i, at forslagsstillerne kun vil sikre bedre vilkår for lejerne, men ikke for eksempelvis andelshavere og beboere i ejerlejligheder.

Det er drastiske forslag, forslagsstillerne kommer med i beslutningsforslaget. Lad mig nævne et eksempel fra buketten af forslag: Udlejerens skal have ansvaret for at få fagfolk til at konstatere, om boligen er angrebet af skimmelsvamp, hvis lejerne har begrundet mistanke om, at det er tilfældet. Og ikke nok med det: I tvivlstilfælde skal udlejerens også have ansvaret for at bevise, at der ikke er skimmelsvamp i boligen.

Jeg ved godt, at jeg næppe vil blive populær hos forslagsstillerne ved at sige det, men det er jo lejerne af boligen, der har den helt afgørende indflydelse på, hvordan boligen bliver brugt. I denne sammenhæng er vi vel ikke uenige om, at det er af stor betydning for, om der overhovedet opstår skimmelsvamp, at boligen opvarmes og udluftes tilstrækkeligt.

Det har udlejerens ingen indflydelse på, og derfor skal udlejerens heller ikke bære ansvaret for, at en forkert brug medfører et skimmelsvampeangreb. Udlejerens skal da slet ikke i den situation pålægges en omvendt bevisbyrde, så det bliver udlejerens, der skal bevise, at der ikke er skimmelsvamp i boligen. Hvis forslagsstillerne endelig vil pålægge udlejerens at bevise noget, må det da være at bevise, at skimmelsvampen ikke er opstået på grund af forhold, som udlejerens har ansvaret for.

Inden forslagsstillerne kaster sig ud i at forestå den type indgreb, skulle de måske overveje de eksisterende muligheder. Jeg mener, at vi allerede er dækket godt ind med hensyn til at få afhjulpet skimmelsvampeangreb. Det er forslagsstillerne uenige i. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at lejernes reaktionsmuligheder er begrænset til at gå til huslejenævnet eller beboerklagenævnet og boligretten, hvis udlejerens ikke vil udbedre skader som følge af skimmelsvampeangreb. Det anføres i bemærkningerne, at beboerklagenævnet, huslejenævnet og boligretter typisk ikke forholder sig effektivt til disse problemer.

Men udover disse muligheder er der jo andre muligheder, der ligger ud over lejelovgivningen. Der er også andre instrumenter som det kommunale tilsyn med almene boliger og ikke mindst byggelovgivningen, som er økonomi- og erhvervsministerens område, og byfornylseslovens regler om kondemnering. Det undrer mig, at forslagsstillerne tilsyneladende ikke er opmærksomme på disse andre muligheder for at få taget stilling til problemer med skimmelsvamp.

Kl. 17.40

Den daværende socialdemokratiske by- og boligminister sendte i juni 2001 breve til kommuner og samtlige boligorganisationer, hvori der bl.a. er redegjort for lovgivningen på området. Baggrunden for denne orientering var en række tilfælde, hvor lejere i almene boliger havde været generet af skimmelsvampevækst i boligene.

Jeg har senest den 16. maj 2006 i besvarelsen af spørgsmål S 4517 gennemgået den række af muligheder, der eksisterer efter lejelovgivningen, almenboligloven, byggeloven samt lov om byfornyelse og udvikling af byer for at få taget stilling til problemet.

Jeg vil igen understrege, at det for mig er uacceptabelt, hvis borgere skal være nødsaget til at opholde sig i boliger med helbredstruende skimmelsvampeangreb. Jeg er derfor glad for, at lejerne har flere strenge at spille på for at få løst problemerne og også flere strenge at spille på end dem, forslagsstillerne giver indtryk af. Og jeg vil gerne benytte anledningen til igen at gøre opmærksom på lejernes muligheder ikke alene efter lejelovgivningen, men også efter byggelovgivningen og byfornylseslovens regler om tilsyn med boligernes sundheds- og brandfare.

Som bekendt har lejerne efter lejelovgivningen mulighed for at gå til huslejenævnet, hvis de er lejere i det private, og til beboerklagenævnet,